

смѣло и отхлупи ковчега. Едно старо човѣче, малко и вкоченясало, съ бѣли коси, лежеше вътрѣ; ала момъкътъ не се уплаши, а го извади изъ ковчега и го турна на огнището. Щомъ се постопли малко, човѣчето почна да се съживява. Той му даде послѣ леща, да яде, и се погрижи за него, сѣщо като майка за своето дѣте. Човѣчето се съживи съвсѣмъ и проговори къмъ момъка: „Ела слѣдъ мене!“ То тръгна напредъ, а флейтистътъ зе своя фенеръ и отиде слѣдъ него безъ страхъ. По една полусъборена стълба тѣ слѣзнаха дълбоко долу въ едно подземие, кждѣто тръпки побиваха човѣка отъ страхъ.

Тукъ лежеше единъ голѣмъ купъ пари. Човѣчето тогава покани момъка съ тия думи: „Раздѣли ми тоя купъ пари на двѣ съвсѣмъ равни части така, щото нищо излишно да не остане; ако не, ще ти зема живота!“ Момъкътъ се позасмѣ само, започна веднага да прѣбройва и да отдѣля на двѣ маси отгукъ и оттамъ, и за малко врѣме раздѣли паритѣ на двѣ части, ала най-накрая — остана една пара излишна. Флейтистътъ, обаче, не се замисли много много, извади си ножчето отъ джеба, турна го съ острото връзъ парата, удари отгорѣ съ единъ чукъ и изведнѣжъ парата се раздѣли на двѣ. Когато той турна едната половинка при едната купчина и другата — при другата, човѣчето стана много весело и проговори: „О, ти, небесни човѣче, ти ме освободи! Ето вече сто

години какъ азъ трѣбваше да пазя своето съкровище, което съ скъперничество бѣхъ натрупалъ, до като нѣкой сполучи да раздѣли паритѣ на двѣ равни части. Никой до сега не можѣ да направи това и азъ трѣбваше всичкитѣ да ги удушвамъ. Едната купчина е вече твоя, но другата я раздѣли между бѣднитѣ. Божий човѣче, ти ме освободи!“ Слѣдъ тия думи, човѣчето изчезна. Момъкътъ обаче се изкачи нагорѣ по стълбата и засвири весела пѣсенъ съ своята флейта.

Чиflikчията се зарадва прѣмного, като го чу наново да свири и още рано-рано отърча при замъка (денемъ можеше всѣки да влѣзе вътрѣ) да поздрави момъка радостно А момъкътъ му разказа историята и отиде пакъ при своето съкровище, направи както му зарѣча човѣчето и раздѣли половината между бѣднитѣ. Послѣ той събори стария замъкъ и на сѣщото мѣсто издигна новъ, кждѣто флейтистътъ живѣеше вече като богатъ човѣкъ.

(Прѣводъ отъ нѣмски)

Арабски приказки

Малкий читателю!

Ти обичашъ приказкитѣ. „Картинна Галерия“ още се старае да ти дава да четешъ такива приказки и истории, които ще ти дадатъ поука и наслада. Между другитѣ, ти ще срѣщнешъ такива, които носятъ името „Арабски приказки.“ Защо тѣ се наричатъ така? Защото сѣ се появили най-напредъ въ оная страна, която носи името Арабия, и която ти, навѣрно, знаешъ